

ning hos den ærede Ordfører til denne Grundopfattelse. Den ærede Ordfører var ikke langt fra at betegne den højere Beskatning af Spirit, som er paa Tale, som usømmelig. Da han skulde til at nævne den højere Beskatning, brugte han det Udtryk, at han reverenter talt vilde nævne, at der endog var Tale om en højere Beskatning. Jeg opfatter dette som et Udtryk for den ærede Ordførers Blufærdighed overfor høje Skatter, og jeg kan forstaa, at den ærede Ordfører, som selv er vant til at kræve saadanne Skatter og derfor kender dem paa nærmere Hold, virkelig ser sin Moral i Fare og derfor brugte Udtrykket „reverenter talt“. Jeg maa sige, jeg er glad for den indirekte Tilslutning, som ligger deri, ligesom jeg i det hele har den Fornemmelse, at det Standpunkt, jeg har gjort gældende i denne Sag, deles af det hele Udvalg.

Naar vi gaar over til Spørgsmaalet om Beskatning af den tekniske og den denaturerede Spirit, har det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) nylig udtalt, at han foretrak det Standpunkt, han indtog ved første Behandling, og som jeg har fastholdt som Mindretal her ved Betænkningens Afgivelse: at man i Virkeligheden ikke burde foretage den Forhøjelse, her er Tale om. Jeg beklager, at Venstre i denne Sag har troet at burde følge Finansministeren, der erklærede, at han vilde ikke have nogen som helst Skat paa Spirit, naar han ikke kunde faa den tekniske og den denaturerede Spirit med. Hvorfra denne uhyre Appetit, denne Ulvehunger, kommer, er mig ikke rigtig klart, for det forekommer mig, at hvis man som Finansminister kan faa 6—7—8 Mill. Kr. paa denne Omsætning, er det selv i disse Tider en Sum, som ikke er at foragte. Hvorfor skulde en Finansminister kaste den over Bord for absolut at tilfredsstille sin Appetit ogsaa paa den stakkels Industri og det stakkels Haandværk. Jeg var meget glad over det Standpunkt, som det ærede Medlem indtog ved første Behandling. Jeg sad og hørte paa det ærede Medlem, og i mine Øjne voksede han. Jeg erkendte Løvemødet i Oppositionen, og jeg troede, at Virkningerne deraf vilde vise sig. Nu ved anden Behandling kan jeg ikke mere se det

ærede Medlem fra Æbeltoft under Billedet af en Løve, men jeg haaber, at man alligevel efterhaanden under denne Sags fortsatte Behandling vil komme noget tilbage til det eneste rigtige Standpunkt, og det saa meget mere som jeg tror, at de foreslaaede Ændringer og de Tilsagn, som er givne af Finansministeren, peger hen paa, at man lige saa godt kan tage Skridtet helt ud. Det vil være redeligere og sikkert give langt sundere og bedre Forhold for alle Parter.

Udvalget har været enigt om, og Ministeren har givet sin Tilslutning til, at Kogesprit og Belysningssprit ikke skal have forøget Beskatning. Jeg venter med stor Spænding og Interesse paa, hvorledes dette nu skal udføres i Praxis. Den tekniske eller denaturerede Spirit gaar ud i Fustager og Ankere til Købmænd og handlende Landet rundt, og disse adminiterer den atter til Publikum. Hvorledes Administrationen skal sikre sig mod, at den Pægl Spirit, der købes til Kogesprit, anvendes f. Eks. til at krølle Haaret med — saadan som Frisørerne nu bruger Spirit — eller bruges til Parfumer eller paa anden teknisk Maade, som det ikke er Meningen at undtage, f. Eks. bruges til at polere Møbler, staar for mig som fuldkommen uklart. Hvis man vil sige: Det maa ordnes ved et Rationeringssystem, vil det saa sige, at de Mængder Spirit, som ikke tilnærmelsesvis dækker den Efterspørgsel, der er, skal uddeles til hele Befolkningen, at vi hver skal have Spritkort, som vi kan købe Spirit paa? Kortene maatte saa uddeles til baade retfærdige og uretfærdige, baade til dem, der bruger Spirit, og til dem, der ikke bruger Spirit. Hvorledes man ellers skal ordne sig, staar mig fuldkommen uklart, i hvert Fald tror jeg ikke paa Muligheden af at finde nogen som helst praktisk Ordning, hvorved man kan fritage al Koge- og Belysningssprit fra Beskatning samtidig med at fastholde denne høje Beskatning for en Række andre Varer. Men nu vil Løsningen af denne Opgave maaske nok lattes meget betydeligt, hvis man i øvrigt kan regne med, at de Principper, der er nedlagte i Flertallets Betænkning, og som jeg helt kan slutte mig til, virkelig gennemføres i Praxis. Hvis det nemlig bliver saaledes, som det her er forudsat,